

Uszkodzenie ścięgna prostownika długiego kciuka jako powikłanie operacyjnego leczenia złamań trzonów kości przedramienia u dzieci – analiza występowania w materiale własnym

Dorota Hanf-Osetek, Marek Mrocza, Sławomir Snela

Klinika Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Dzieci i Dorosłych. Oddział Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Dzieci. Kliniczny Szpital Wojewódzki nr 2 w Rzeszowie

Wstęp. Złamanie trzonów kości przedramienia stanowi częste obrażenie narządu ruchu u dzieci. Metodą z wyboru w leczeniu przemieszczonego złamania jest repozycja z wewnętrzną stabilizacją elastycznymi prętami śródszpikowymi (ESIN). Jest to skuteczna metoda leczenia łącząca stabilność oraz elastyczność. Jednym z możliwych powikłań jest uszkodzenie ścięgna prostownika długiego kciuka (EPL).

Cel. Analiza występowania jatrogennego uszkodzenia EPL w przebiegu leczenia złamania trzonów kości przedramienia u dzieci leczonych metodą ESIN.

Materiał metoda. Analizowano pacjentów leczonych w jednym Oddziale Ortopedii Dzieci w latach 2018–2022. Oceniono występowanie złamań trzonów kości przedramienia wymagających leczenia operacyjnego, jatrogenne uszkodzenia EPL, płeć, metodę naprawy uszkodzenia oraz wyniki leczenia.

Wyniki. W analizowanym czasie operowano 729 pacjentów ze złamaniem trzonów kości przedramienia. Wszyscy pacjenci mieli wykonaną repozycję złamania z wewnętrzną stabilizacją ESIN. U 22 pacjentów (3 dziewczynki i 19 chłopców) wystąpiło powikłanie w postaci zaburzeń funkcji EPL, co stanowi 3% ogółu operowanych. Po rewizji stwierdzono konflikt ścięgna z prętami bez cech uszkodzenia u 5 pacjentów. Uszkodzenie EPL stwierdzono u 17 pacjentów. Częstość występowania ocenianego powikłania to 2,3%. W 2 przypadkach uszkodzenie było częściowe, założono szwy. U 4 pacjentów zszyto całkowicie uszkodzone ścięgno koniec do końca. W 11 przypadkach konieczne było zrekonstruowanie EPL poprzez transpozycję prostownika palca II. U 6 pacjentów stwierdzono zaburzenie funkcji EPL w 1–2. dobie od zabiegu, u 8 pacjentów na pierwszej wizycie kontrolnej około 2–3 tygodnie od zabiegu, u 8 pacjentów w czasie dłuższym niż 2 miesiące od złamania. U pacjentów, u których minęło co najmniej 6 tygodni od złamania w trakcie zabiegu usunięto zespolenie. Czas obserwacji po naprawie EPL wynosił 12 miesięcy. Nie stwierdzono istotnych zaburzeń zakresu ruchu, funkcji oraz dolegliwości bólowych kciuka po naprawie EPL.

Wnioski. W leczeniu przemieszczonych złamań trzonów kości przedramienia metodą ESIN należy pamiętać o powikłaniach jakie się z nią wiążą. Nasze wyniki nie odbiegają od podawanych w literaturze, gdzie uszkodzenie EPL występuje u około od 1% do 5% pacjentów. Szczególną uwagę należy przykładac prawidłowej techniki operacyjnej oraz do opieki pooperacyjnej. Powinno to zmniejszyć ilość powikłań w postaci uszkodzenia EPL.